

AYDINLI

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 7. júla 2005 *

Vo veci C-373/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Freiburg (Nemecko) z 12. marca 2003 a doručený Súdnemu dvoru 5. septembra 2003, ktorý súvisí s konaním:

Ceyhun Aydınli

proti

Spolkovej krajine Bádensko-Württembersko,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia R. Schintgen (spravodajca) a P. Kūris,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- spolková krajina Bádensko-Württembersko, v zastúpení: I. Karrais, splnomocnená zástupkyňa,
- nemecká vláda, v zastúpení: A. Tiemann, splnomocnená zástupkyňa,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: G. Rozet a H. Kreppel, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 6 a 7 rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie (ďalej len „rozhodnutie č. 1/80“). Asociačná rada bola zriadená dohodou o asociácii medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, ktorá bola podpísaná

12. septembra 1963 v Ankare Tureckou republikou na jednej strane a členskými štátmi EHS a Spoločenstvom na strane druhej a ktorá bola uzavretá, schválená a potvrdená v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 64/732/EHS z 23. decembra 1963 (Ú. v. ES, 1964, 217, s. 3685; Mim. vyd. 11/011, s. 10).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Aydinli, tureckým štátnym príslušníkom, a spolkovou krajinou Bádensko-Württembersko vzhľadom na konanie o vyhostení z nemeckého územia.

Právny rámec

- 3 Podľa článku 6 ods. 1 a článku 6 ods. 2 rozhodnutia č. 1/80:

„1. S výhradou ustanovení článku 7 o slobodnom prístupe rodinných príslušníkov k zamestnaniu, turecký pracovník, ktorý patrí do legálneho trhu práce v členskom štáte:

- má právo v tomto členskom štáte, po roku legálneho zamestnania, na obnovu svojho pracovného povolenia, u toho istého zamestnávateľa, ak tento má voľné pracovné miesto,

- má právo v tomto členskom štáte, po troch rokoch legálneho zamestnania, a s výhradou prednosti, poskytovanej pracovníkom z členských štátov

Spoločenstva, odpovedať na pracovnú ponuku v rovnakej profesii u zamestnávateľa podľa svojho výberu, urobenú za normálnych podmienok, zaregistrovanú na úrade práce v tomto členskom štáte,

- požíva v tomto členskom štáte, po štyroch rokoch legálneho zamestnania, výhodu slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu.

2. Ročné dovolenky a neprítomnosť z dôvodu materstva, pracovného úrazu alebo krátkej choroby sa považujú za obdobia legálneho zamestnania. Obdobia nedobrovoľnej nezamestnanosti riadne potvrdené oprávnenými úradmi, a neprítomnosť pre dlhodobú chorobu, bez toho, že by boli považované za obdobia legálneho zamestnania, sa nedotýkajú práv získaných na základe období predchádzajúceho zamestnania.“ [*neoficiálny preklad*]

- 4 V súlade s článkom 7 vyššie uvedeného rozhodnutia:

„Rodinní príslušníci tureckého pracovníka, ktorý patrí do legálneho trhu práce v tomto členskom štáte, ktorí získali povolenie sa k nemu pripojiť:

- majú právo odpovedať — s výhradou prednosti poskytovanej pracovníkom z členských štátov Spoločenstva - na každú pracovnú ponuku, ak tam bývajú legálne aspoň tri roky;
- tam požívajú slobodný prístup ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu, ak tam legálne bývajú aspoň päť rokov.

Deti tureckých pracovníkov, ktoré v prijímajúcom členskom štáte absolvovali odbornú prípravu, môžu nezávisle od dĺžky ich pobytu v tomto členskom štáte, a s podmienkou, že jeden z rodičov vykonával legálne zamestnanie v tomto členskom štáte aspoň tri roky, odpovedať v tomto členskom štáte na každú pracovnú ponuku.“ *[neoficiálny preklad]*

- 5 Podľa článku 14 ods. 1 toho istého rozhodnutia:

„Ustanovenia tohto oddielu sa aplikujú s výhradou obmedzení odôvodnených zaistením verejného poriadku, bezpečnosti a verejného zdravia.“ *[neoficiálny preklad]*

Spor pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálne otázky

- 6 Zo spisu vyplýva, že pán Aydinli sa narodil v Nemecku roku 1974. V období medzi rokmi 1980 a 1989 býval u svojich starých rodičov v Turecku, kde si plnil školskú dochádzku. V septembri 1989 získal povolenie pripojiť sa k svojim rodičom v Nemecku, kde absolvoval odbornú prípravu. Od januára 1995 do septembra 2000 vykonával pracovnú činnosť u toho istého zamestnávateľa a od júna 1995 má v tomto členskom štáte povolenie k pobytu bez časového obmedzenia.

- 7 Keďže pán Aydinli spáchal trestný čin nedovoleného obchodovania s omamnými látkami vo veľkom množstve, bol 27. septembra 2000 zatknutý, umiestnený do

vyšetrovacej väzby a odsúdený 31. mája 2001 na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, do ktorého bola započítaná doba vyšetrovacej väzby.

- 8 Po výkone časti trestu, od 2. októbra 2001, získal pán Aydinli odklad výkonu trestu, čo mu malo umožniť podrobiť sa dlhodobej odvykacej liečbe, ktorú úspešne ukončil 16. júla 2002. Súdnym rozhodnutím zo 6. novembra 2002 bola dĺžka tejto odvykacej liečby pre postihnutých toxikomániou započítaná do dĺžky trestu a na zvyšok trestu získal odklad.
- 9 Od ukončenia odvykacej liečby pracuje pán Aydinli u svojho otca v Nemecku.
- 10 Dňa 16. augusta 2001 nemecké orgány nariadili jeho okamžité vyhostenie, rozhodnutie, proti ktorému podal 20. septembra 2001 žalobu o neplatnosť.
- 11 Domnievajúc sa, že nariadenie vyhostenia bolo v súlade s vnútroštátnym právom, podľa ktorého cudzinec, ktorý bol definitívne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň tri roky, musí byť nutne vyhostený, pretože porušil ustanovenia zákona o omamných látkach, vnútroštátny súd si kladie otázku, či je opatrenie vyhostenia zlučiteľné s rozhodnutím č. 1/80.

- 12 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že článok 14 ods. 1 tohto rozhodnutia bráni zo zásady vyhosteniu tureckého štátneho príslušníka, ktoré bolo nariadené následne po odsúdení v trestnom konaní a s cieľom odradiť ostatných cudzincov bez toho, aby osobné správanie dotknutej osoby umožnilo domnievať sa, že spácha ďalšie závažné trestné činy, ktoré narušia verejný poriadok v prijímajúcom členskom štáte (rozsudok z 10. februára 2000, Nazlı, C-340/97, Zb. s. I-957).
- 13 V tomto ohľade je vnútroštátny súd presvedčený, že pán Aydinli v čase prijatia rozhodnutia o vyhostení už nepredstavoval žiadne konkrétne riziko recidívy.
- 14 V každom prípade skôr než tento súd urobí záver, či je možné uplatňovať článok 14 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80 v spore pred vnútroštátnym súdom, pokladá za nutné určiť, do akej miery môže dotknutá osoba uplatniť právo priznané ustanovením tohto rozhodnutia a osobitne jeho článkami 6 alebo 7.
- 15 Pán Aydinli, turecký pracovník, ktorý vykonával legálne zamestnanie nepretržite počas viac ako štyroch rokov, získal štatút stanovený v článku 6 ods. 1 tretej zarážke rozhodnutia č. 1/80. Okrem toho ako dieťa tureckého pracovníka, ktorý patrí do legálneho trhu práce v členskom štáte, s ktorým legálne býval aspoň päť rokov, a pre to, že absolvoval v tomto členskom štáte odbornú prípravu, pán Aydinli požíval práva stanovené v článku 7 prvom odseku druhej zarážke a v druhom odseku tohto rozhodnutia.

- 16 Vnútroštátny súd sa pýta, či v deň prijatia rozhodnutia o vyhostení pán Aydinli nestratil tieto práva z dôvodu dlhodobej neprítomnosti na trhu práce, ktorej dôvodom bola najskôr vyšetrovacia väzba od 27. septembra 2000 do 3. júla 2001, potom výkon trestu odňatia slobody od 4. júla 2001 do 1. októbra 2001 a nakoniec odvykacia liečba pre postihnutých toxikomániou od 2. októbra 2001 do 16. júla 2002.
- 17 Domnievajúc sa, že za týchto okolností riešenie sporu vyžaduje výklad práva Spoločenstva, Verwaltungsgericht Freiburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Môže mať neprítomnosť tureckého pracovníka na legálnom trhu práce z dôvodu, že dočasne vykonáva trest odňatia slobody, za následok, že tento pracovník opustí tento trh a na základe tejto skutočnosti stráca práva získané na základe článku 6 ods. 1 tretej zarážky rozhodnutia č. 1/80, pretože pracoval dlhodobo v tomto členskom štáte?
2. Ako sa prípadne určí dĺžka neprítomnosti na trhu práce vtedy, keď si pracovník odpykáva trest odňatia slobody a ktorej následkom dotknutá osoba stratí svoje práva?
3. Je takisto možné pri určovaní vyššie uvedeného obdobia vziať do úvahy obdobie neprítomnosti tureckého pracovníka na trhu práce z dôvodu, že bol vzatý do vyšetrovacej väzby, ktorá bezprostredne predchádzala uväzneniu, a odsúdený na trest odňatia slobody?

4. Je pre potreby určenia tohto obdobia možné vziať do úvahy aj skutočnosť, že v čase prijatia rozhodnutia o vyhostení žiadateľ pravdepodobne ešte zostane počas dlhého obdobia mimo trhu práce z dôvodu, že bez tohto rozhodnutia by mohol pravdepodobne začať dlhodobú odvykaciu liečbu pre postihnutých toxikomániou, ktorá by podporila jeho spoločenskú a odbornú rehabilitáciu a pre ktorú by požíval odklad výkonu trestu, a že v tomto ohľade existujú dostatočné vyhliadky na úspech?

5. Je na to, aby rodinný príslušník tureckého pracovníka stratil práva, ktoré vyvodzuje z článku 7 prvého odseku druhej zarážky rozhodnutia č. 1/80, potrebné, aby súčasne došlo k prerušeniu spoločného rodinného života tohto člena rodiny s tureckým pracovníkom, od ktorého odvodzuje svoje právo na pobyt, ako aj definitívne opustenie legálneho trhu práce v členskom štáte, v ktorom obidvaja bývajú, týmto rodinným príslušníkom?

6. Na účel práva na pobyt ide vo všeobecnosti o rozpad príslušnej spoločnej rodiny v prípadoch, v ktorých plnoleté dieťa tureckého pracovníka býva trvalo mimo bydliska svojich rodičov a v ktorých ani ono, ani tento turecký pracovník už nepotrebujú blízkosť alebo osobitnú starostlivosť?

7. Má byť príslušné vylúčenie z trhu práce vzhľadom na postavenie rodinného príslušníka tureckého pracovníka pri uplatňovaní článku 7 prvého odseku druhej zarážky posudzované podľa rovnakých kritérií ako prípad straty práv vyplývajúcich z článku 6 ods. 1 tretej zarážky rozhodnutia č. 1/80?

8. Stráca dieťa tureckého pracovníka, ktoré ukončilo odbornú prípravu v prijímajúcom členskom štáte, právo vyvodzované z článku 7 druhého odseku rozhodnutia č. 1/80 uchádzať sa v tomto členskom štáte o každé zamestnanie,

keďže už patril do trhu práce v tomto členskom štáte tým, že trvalo vykonával zamestnanie na trhu práce v tejto krajine?

9. Stráca dotknutá osoba právo, ktoré vyplýva z článku 7 druhého odseku rozhodnutia č. 1/80, keď opustila legálny trh práce v tomto členskom štáte takým spôsobom, že stratila práva, ktoré turecký pracovník vyvodzuje z článku 6 ods. 1 tretej zarážky rozhodnutia č. 1/80?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné poznámky

- 18 Na úvod je potrebné poukázať na to, že spor pred vnútroštátnym súdom sa týka postavenia tureckého štátneho príslušníka, ktorý ako dieťa dvojice tureckých prisťahovalcov, z ktorých aspoň jeden patrí do legálneho trhu práce v členskom štáte, získal povolenie pripojiť sa k nim na území tohto členského štátu z dôvodu spájania rodín na základe článku 7 prvého odseku rozhodnutia č. 1/80. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti zistil, že dotknutá osoba požíva právo slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu v súlade s druhou zarážkou tohto ustanovenia z dôvodu legálneho pobytu počas minimálne piatich rokov v tomto členskom štáte.
- 19 Okrem toho článok 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80 sa uplatňuje „s výhradou ustanovení článku 7 o slobodnom prístupe rodinných príslušníkov tureckého pracovníka k zamestnaniu“. Z toho vyplýva, že tieto ustanovenia predstavujú *lex specialis* vo vzťahu k právam, ktoré sa postupne rozširujú v závislosti na dĺžke výkonu legálnej pracovnej činnosti uvedenej v troch zarážkach vyššie uvedeného článku 6 ods. 1.

- 20 Za týchto okolností je potrebné najskôr preskúmať piatu, šiestu a siedmu otázku, ktoré sa týkajú výkladu článku 7 prvého odseku druhej zarážky rozhodnutia č. 1/80.

O piatej, šiestej a siedmej otázke

- 21 Cieľom týchto otázok je zistiť, do akej miery turecký štátny príslušník, ktorý ako pán Aydınli požíva v prijímajúcom členskom štáte právo slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu podľa článku 7 prvého odseku druhej zarážky rozhodnutia č. 1/80, môže stratiť toto právo, keď bol pôvodne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní niekoľkých rokov, ale ktorého výkon bol sčasti nahradený povinnosťou podrobiť sa dlhodobej odvykacej liečbe pre postihnutých toxikomániou. Preto je vhodné spoločne preskúmať tieto otázky.
- 22 Pre správne zodpovedanie týchto otázok je dôležité najskôr pripomenúť judikatúru, podľa ktorej sa článok 7 prvý odsek rozhodnutia č. 1/80 týka postavenia tureckého štátneho príslušníka, ktorý ako rodinný príslušník tureckého pracovníka, ktorý patrí alebo patrila do legálneho trhu práce v prijímajúcom členskom štáte, buď získal povolenie pripojiť sa tam k vyššie uvedenému pracovníkovi v rámci spájania rodín, alebo sa narodil a vždy býval v tomto členskom štáte. Uplatňovanie tohto ustanovenia na tento druh situácií je nezávislé od okolnosti, že v čase sporu dotknutá osoba je plnoletá a už nebýva v spoločnej domácnosti so svojou rodinou, ale žije samostatne ako pracovník v tomto členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2000, Ergat, C-329/97, Zb. s. I-1487, body 26 a 27, ako aj z 11. novembra 2004, Cetinkaya, C-467/02, Zb. s. I-10850, bod 34).

- 23 Takýto turecký štátny príslušník teda nestratí právo získané na základe tohto ustanovenia, pretože nastali také okolnosti, ako sú okolnosti uvedené v predchádzajúcom bode. Okrem toho právo rodinných príslušníkov tureckého pracovníka mať po istom čase prístup k zamestnaniu v prijímajúcom členskom štáte smeruje práve ku konsolidovaniu ich postavenia v tomto štáte tým, že sa im poskytne možnosť stať sa samostatnými.
- 24 Okrem toho, ak článok 7 prvý odsek prvá zarážka rozhodnutia č. 1/80 v zásade požaduje, aby rodinný príslušník tureckého pracovníka skutočne s ním býval počas obdobia troch rokov, kým oprávnená osoba ešte nespĺňa podmienky na prístup na trh práce v prijímajúcom členskom štáte (pozri rozsudky zo 17. apríla 1997, Kadıman, C-351/95, Zb. s. I-2133, body 33, 37, 40, 41 a 44, ako aj Cetinkaya, už citovaný, bod 30), členské štáty už nemajú právo doplniť podmienky pobytu rodinného príslušníka tureckého pracovníka po uplynutí obdobia troch rokov a o to viac to musí platiť pre tureckého prisťahovalca, ktorý spĺňa podmienky stanovené vo vyššie uvedenom článku 7 prvom odseku druhej zarážke (pozri rozsudky Ergat, už citovaný, body 37 až 39, a Cetinkaya, už citovaný, bod 30).
- 25 V tomto ohľade Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o rodinných príslušníkov uvedených v článku 7 prvom odseku rozhodnutia č. 1/80, ktorí tak ako pán Aydinli požívajú po piatich rokoch legálneho pobytu právo slobodného prístupu k zamestnaniu v prijímajúcom členskom štáte podľa druhej zarážky tohto ustanovenia, že nielen priama účinnosť, ktorá sa s ním spája, má za následok, že oprávnená osoba odvodzuje svoje osobné právo na zamestnanie priamo z rozhodnutia č. 1/80, ale okrem toho *effet utile* tohto práva nevyhnutne zahŕňa existenciu súvzťažného práva na pobyt, ktoré je nezávislé na zachovaní podmienok prístupu k týmto právam (pozri rozsudky Ergat, už citovaný, bod 40; Cetinkaya, už citovaný, bod 31, a analogicky rozsudok z tohto dňa Dogan, C-383/03, Zb. s. I-6237, bod 14).

- 26 Následne okolnosť, že podmienka priznania predmetného práva, v tomto prípade spoločný život s tureckým pracovníkom počas istého obdobia, zaniká po tom, ako rodinný príslušník tohto pracovníka získal toto právo, nespochybňuje jeho požívanie.
- 27 Po druhé, z judikatúry vyplýva, že obmedzenia práva na pobyt ako dôsledok práva prístupu na trh práce a práva reálne vykonávať zamestnanie, ktoré požívajú rodinní príslušníci tureckého pracovníka, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v článku 7 prvom odseku rozhodnutia č. 1/80, sú dvojakého druhu. Buď prítomnosť tureckého prisťahovalca na území prijímajúceho členského štátu predstavuje vzhľadom na jeho osobné správanie reálne a závažné nebezpečenstvo pre verejný poriadok, bezpečnosť alebo verejné zdravie pri uplatňovaní článku 14 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80, alebo oprávnená osoba opustila územie tohto členského štátu na dlhšie obdobie a bez náležitých dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudky Ergat, už citovaný, body 45, 46 a 48, ako aj Cetinkaya, už citovaný, bod 36).
- 28 Zato článok 7 prvý odsek rozhodnutia č. 1/80 nedovoľuje, aby následne po pôvodnom odsúdení na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní niekoľko rokov, po ktorom nasleduje dlhodobá odvykacia liečba pre postihnutých toxikomániou, boli práva, ktoré toto ustanovenie priznáva tureckému štátnemu príslušníkovi, ktorý je v postavení pána Aydinliho, obmedzené z dôvodu dlhšej neprítomnosti tohto štátneho príslušníka na trhu práce (pozri analogicky rozsudok Cetinkaya, už citovaný, bod 39).
- 29 Výklad uvedený v predchádzajúcom bode je potrebný o to viac, že na rozdiel od článku 6 ods. 1 rozhodnutia č. 1/80, ktorý sa týka tureckých pracovníkov, vznik práv

na zamestnanie rodinných príslušníkov takéhoto pracovníka je podriadený v súlade s článkom 7 prvým odsekom tohto rozhodnutia nie príslušnosti týchto rodinných príslušníkov k legálnemu trhu práce v tomto členskom štáte a výkonu práce za mzdu počas určitého obdobia, ale iba podmienke faktického pobytu s pracovníkom, od ktorého odvodzujú svoje práva počas počiatočného obdobia troch rokov. Okrem toho prvá a druhá zarážka prvého odseku vyššie uvedeného článku 7 priznávajú rodinným príslušníkom tureckého pracovníka právo na zamestnanie, ale neukladajú im povinnosť vykonávať pracovnú činnosť, ako stanovuje článok 6 ods. 1 toho istého rozhodnutia.

30 Z toho jednak vyplýva, že ustanovenia ods. 2 článku 6 rozhodnutia č. 1/80 sa v žiadnom prípade neuplatňujú v rámci článku 7 tohto rozhodnutia. Len pre potreby započítania rôznych období zamestnania potrebných pre vznik práv stanovených vo vyššie uvedenom článku 6 ods. 1 stanovuje odsek 2 toho istého článku na účel tohto započítania dosah rôznych dôvodov prerušenia práce (pozri rozsudok Dogan, už citovaný, bod 15).

31 Ďalej z toho vyplýva, že rodinný príslušník tureckého pracovníka, ktorý spĺňa podmienky stanovené v článku 7 prvom odseku rozhodnutia č. 1/80 a chce pracovať v prijímajúcom členskom štáte, nie je povinný podrobiť sa prísnejším podmienkam stanoveným v tomto ohľade v článku 6 ods. 1 tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 19. novembra 1998, Akman, C-210/97, Zb. s. I-7519, body 48 až 50).

- 32 Berúc do úvahy všetky predchádzajúce úvahy, je potrebné odpovedať na piatu, šiestu a siedmu otázku tak, že turecký štátny príslušník, ktorý požíva právo slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu podľa článku 7 prvého odseku druhej zarážky rozhodnutia č. 1/80, nestráca toto právo ani v dôsledku dlhšej neprítomnosti na trhu práce z dôvodu uväznenia, dokonca aj niekoľkoročného, po ktorom nasleduje dlhodobá odvykacia liečba pre postihnutých toxikomániou, ani v dôsledku okolnosti, že v čase rozhodnutia o vyhodení dotknutá osoba bola plnoletá a už nebývala s tureckým pracovníkom, od ktorého odvodzuje svoje právo na pobyt, ale žila samostatne.

O prvej a štvrtej otázke, ako aj o ôsmej a deviatej otázke

- 33 Vzhľadom na odpoveď na piatu, šiestu a siedmu otázku, nie je potrebné odpovedať na ostatné položené otázky.

O trovách

- 34 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Turecký štátny príslušník, ktorý požíva právo slobodného prístupu ku každej pracovnej činnosti podľa svojho výberu podľa článku 7 prvého odseku druhej zarážky rozhodnutia č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, prijatého asociačnou radou, ktorá bola zriadená dohodou o asociácii medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, nestráca toto právo ani v dôsledku dlhšej neprítomnosti na trhu práce z dôvodu uväznenia, dokonca niekoľko-ročného, po ktorom nasleduje dlhodobá odvykacia liečba pre postihnutých toxikomániou, ani v dôsledku okolnosti, že v čase rozhodnutia o vyhostení dotknutá osoba bola plnoletá a nebývala už s tureckým pracovníkom, od ktorého odvodzuje svoje právo na pobyt, ale žila samostatne.

Podpisy